

عنوان مقاله:

مقایسه روش پن من مانتیت با سایر روش های توصیه شده جهت محاسبه تبخیر و تعرق پتانسل (ETO) در چند منطقه مختلف ایران

محل انتشار:

هشتمین سمینار کمیته ملی آبیاری و زهکشی (سال: 1375)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمد رضا انتصاری - بخش جوان، کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران

مهران نوروزی

علیرضا سلامت

مهرزاد احسانی

خلاصه مقاله:

به منظور محاسبه نیاز آبی کشت در طی چندین دهه اخیر روشهای از بسیار ساده مانند تشتک تا کامل مانند پنمن ارائه شده است. سازمان خواربار جهانی FAO آخرین بار در سال 1977 در نشریه 24 آن سازمان استفاده از پنج روش تشتک (PAN EVAPORATION)، پن من و پن من اصلاح شده (PENMAN)، تشعشع (RADIATION) و بلینی - کریدل (BALANY - CRRIDDLE) را توصیه نمود که هر کدام با اتکا به برخی پارامترهای اقلیمی نیاز آبی پتانسیل (ETO) را محاسبه می نمایند. فرمول پن من دیگر بار اصلاح گردید تا پاره ای از مشکلات روش پن من اصلاح شده را حل نماید. این اصلاح توسط مانتیت (MONTETIH 1985, 1986) صورت گرفت. اخیراً سازمان خواربار جهانی روش پن من مانتیت (PENMAN-MONTETIH) را جهت محاسبه تبخیر و تعرق پتانسیل استفاده نموده و در برنامه کامپیوتری CROPWAT از این روش بهره جسته است. این روش در اکثریت قریب به اتفاق مناطق ایران پایین ترین رقم در مقایسه با سایر روشهای توصیه شده در کتاب FAO24 را از خود نشان داد که تعمق بسیاری را نیازمند می باشد و تحولی را در محاسبه تبخیر و تعرق پتانسیل می تواند ایجاد نماید. در این تحقیق، تبخیر و تعرق پتانسیل در چند نقطه از ایران با توجه به آمارهای اقلیمی ارائه شده برای روش پن من مانتیت به همراه روشهای توصیه شده دیگر سازمان خواربار جهانی (تشتک، پن من، پن من اصلاح شده، تشعشع، بلینی - کریدل) محاسبه گردیده و سپس روش پن من مانتیت با سایر روشها مقایسه شده است و قابلیت اتکا به این روش تجزیه و تحلیل گردیده، ضمناً تحولی که این روش می تواند در پروژه های تامین آب کشاورزی ایجاد نماید بحث گردیده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/10004>

